

НОВИ ДНИ

Седмичникъ за култура, стопанство и общественъ животъ.

Редакторъ:
Антонъ Христовъ
Излиза ПЕТЪКЪ.
Годишенъ абонаментъ 50 лв.
Броя 1 левъ
Публикации: по споразумение.
Редакция-администрация:
Книжарница „ИСКРА“
Ески-Джумая.

Седмиченъ бележникъ.

За името на града.

Въ единъ отъ последнитъ си броеве, редакторътъ на в. „Общ. Трибуна“ повдига наново въпросъ за наименованието на града, който предлага за втори, или трети път интелигенцията да се събере въ читалището, за да се спрат на едно име. За съжаление, на опредѣлената дата никой не дойде, даже и отъ редакцията на казания вестникъ!

Да бждемъ извинени, че ще направимъ една малка корекция на в-къ „О. Т.“, съ молба: който е решилъ да берави съ историкъта, да се отнася много по-сериозно съ историческитъ факти, за да не се смѣятъ и децата.

Въ статийката на казания в-къ се предлага нашия градъ да се нарече „Маринградъ“, защото било звучно и въ Марината пещера „Боаза“ се крила царкинята Мара отъ Царъ Мурада. Нищо подобно. Последния български царъ Иванъ Шишманъ, за да запази страната, станалъ васалъ на султанъ Мурада, като му далъ сестра си Мара за жена, която до тогава е живѣла въ столицата Търново и е имало какво да търси въ въпросната пещера.

За тоя исторически фактъ народъ е съзналъ известната писанъ „Царъ Мурадъ Мари думаше“.

Колкото за наименованието на въпросната пещера „Марина дупка“ най-вероятно е (както потвърждаватъ стари хора) да води началото си отъ турската дума мавра, която значи пещера. (Маврата — отъ тамъ Марина дупка — пещерната дупка)

За наименованието на града: въ римско време, въ началото на „Боаза“, точно на мѣстото на лония паркъ, е съществувалъ старъ римски градъ Мизионисъ.

Освенъ това, северозточната частъ на България се наричала Мизия (може би по името на града). На основание на това, нѣкои граждани предлагатъ града да се нарече Мизия, има, макаръ и гръцко, но звучно и подходящо. София, Варна и почти всички наши градове носятъ сѣщо гръцки имена.

Ра — Ра

Къмъ обединение.

Напоследъкъ единъ значителенъ политически фактъ биде зарегистриранъ: обединението на земеделскитъ сили извънъ „Врабча“. А такова обединение отдавна трѣбваше да се очаква, тъй като нѣма съществени различия между отдѣлнитъ земеделски сили, а разпокъсаността е плодъ най-вече на незадоволени амбиции и лични смѣтки.

Реакционнитъ партии много усилия употребиха да осуетятъ обединението и да го компрометиратъ съ разни измислици и сензации. Въпрѣки всичко, обаче, прѣчкитъ между разнитъ съюзи бѣха преодолени и се смѣта, че така обединения съюзъ ще играе важна политическа роля наесенъ. Истинитъ разногласия, изникнали между постоянното присѣствие на обединения съюзъ и отъ друга страна К. Тодоровъ, Ал. Обовъ и др. нѣма да се отразятъ катастрофално предъ свършения фактъ, даже съ рискъ визиранитъ личности да се оттеглятъ на страна.

Въ тая си бележка ние искаме да подчертаемъ една друга необходимостъ, а именно, пълното обединение на всички земеделски сили. Днесъ въ нашата страна нѣма политическа сила, която да даде едно истинско народно управление, да прерѣже пристѣпнитъ на реакцията и да внесе спокойствие съ народната си вътрешна и външна политика, социални реформи и грижи за беднитъ производителни слоеве. Натегнатото положение се дължи не малко и на това, че народътъ, въ своята безизходностъ дава подкрепа на старитъ буржуазни партии, които, каквато и маска да надѣнатъ, си оставатъ защитници на интереситъ на своя крѣгъ хора.

Единъ обединенъ напълно Следва на II страницѣ

Изъ заседанията на В. учебенъ съветъ.

Отъ 16 юлий е откритъ и заседава въ София В. Уч. Съветъ. Той се занимава съ реформитъ въ новия законопроектъ за Народното просвѣщение.

По-главнитъ реформи прити до сега сж: предвиждатъ е детски забавачници въ всички селища съ население отъ 000 жители. Основното образование е единно и е задължително за децата отъ 7—14 години. Проектътъ предвиждаше отъ 6—13 години. За въждеше учителитъ ще свършватъ педагогически курсъ и ще преподаватъ отъ 1—7 отѣление.

Въ всѣки окръженъ градъ се откриватъ институти за глухонѣми и слѣпи. Курсътъ на тѣзи институти е 8 годишенъ, равенъ на курса на основното училище, и 2 годишенъ курсъ на професионалното училище.

Въ всѣко селище, дето има училище, открива се читалище. Читалището става центъръ на просвѣтата и културата въ селището. Всички младежи, които не следватъ (срѣдно или професионално училище, задължително членуватъ въ читалището. За тѣхъ се уреждатъ 2 пъти седмично беседи отъ библиотекаря.

Постановленията за учил. настоятелства се приематъ, както сж редактирани въ законопроектъ. Изключение се прави за София и Пловдивъ, за които се иска председателитъ да бждатъ съ висше образование и да сж учителствували 5 години въ основно училище.

Настоятелства, които иматъ бюджетъ надъ 1 милионъ лева, назначава имъ се отѣленъ касиеръ отчетникъ.

Назначаването на учителитъ се отнема отъ настоятелствата и се възлага на комисия въ окръжния градъ, състояща се отъ директора на гимназията, председателя на уното н-ство и представителъ на учителитъ.

По въпроса за срѣднитъ училища приема се проекта на комисията. Гимназиитъ иматъ 2 курса: доленъ 2 годишенъ и горенъ 4 годишенъ.

Директоритъ въ гимназиитъ се избиратъ отъ учителския съветъ. При тѣхъ се създаватъ родителско-учителски дружби, които сж помощенъ институтъ на директоритъ при тѣхната възпитателна дейностъ.

Занапредъ учителитъ ще свършватъ педагогически институти, които ще иматъ 3 годишенъ курсъ. Такива ще има въ София, Пловдивъ, Ломъ и Шуменъ (опитенъ). Въ институтитъ се приематъ опредѣленъ брой лица, не по възрастни отъ 22 години. Следъ свършване института, завършилитъ прекарватъ едногодишенъ стажъ, следъ който държатъ държавенъ изпитъ.

Пом. Окръжнитъ инспектори за въ бждеще трѣбва да бждатъ съ висше образование.

Висшитъ специални училища, Варн. търговска академия и Свободния университетъ иматъ 4 годишенъ курсъ. Преподаванията сж дневни. Чиновници не могатъ да следватъ въ тѣхъ.

За професоритъ се приема да могатъ да бждатъ избирани за депутати. Студентитъ въ университета ще се приематъ съ конкурсъ.

На 3 августъ съветътъ се закри, като избра членове за висшата дисциплинарна комисия.

жета, не е изяснилъ принципитъ на своята политика, а тукъ инцидентно повдига принципални въпроси, като косвено се явява подържникъ на лична котерийна политика. Очѣрта плана за бждещето строителство въ общината, който си е

поставилъ днешното п. присѣствие.

На г. Крайчевъ отговориха г. г. Стоиленовъ и Поповъ и защитиха мненията си.

Пристѣпи се къмъ гласуване и п. присѣствие бѣ бламирано съ 11 гласа отъ всички 14 присѣствувачи.

По въпроса за заема на читалището.

Последниятъ си отговоръ на г. Др. по въпроса за заема на читалището дадохъ въ бр. 31 на „Н. Дни“ въ една принципна статия: „Кооперация и култура“. Г-нъ Др. смѣтналъ, че за да се занимава съ нея е унижение за поста, който заемалъ и характерътъ му не позволявалъ да се занимава съ подобни задѣвания. И опѣлно моцилъ своя литературенъ адвокатъ — известния редакторъ на „Общ. Тр.“ да заяви това на всеуслышание.

Макаръ да не е въ привичката ни да смущаваме „високитъ“ постове на хората, ние питаме, щомъ е заядливостъ поставянето и изяснението голѣмитъ въпроси на кооперативната просѣта и култура, то какво е километрическото, „опровержение“ на сжция г. Др. и то на една малка дописка? То не излага ли поста му и характера му? Защо г. Др. не се сети за тѣхъ, когато пишеше това „опровержение“, а се сеща сега, когато му се поставятъ ясно голѣмитъ въпроси на кооперативната просѣта? И още единъ въпросъ въ свързка съ повдигнатитъ. Банката всѣка година харчи хиляди левове за делегати. Тѣзи делегати никога не сме ги чували да дадатъ отчетъ за виденото и чуто въ конференциитъ на които отиватъ. А това има тоже възпитателно и просвѣтно значение за членове. Затова въ годишното то събрание презъ 1932 год.

г. Ж. Дончевъ предложи и събрание при решение, споредъ което делегатитъ да даватъ отчети предъ общи събрания. Тѣзи отчети, както въ миналото, така и сега не се даватъ.

Щомъ г. Др. смѣта, че заниманието съ тѣзи въпроси унижава поста му, ние канимъ пр-ля на упр. съветъ г. Ив. Аб. Мариновъ да сезира съвета съ тѣзи въпроси, за да разберемъ ние простосмъртнитъ членове на банката, заяждане ли е, когато се поставятъ голѣмитъ въпроси на кооперативната култура и просѣта и така ли трѣбва да се отминаватъ, и не е ли въпрѣмитъ задачи на банката постоянната и непрекъснатата работа въ това отношение.

Сега две думи и за литературния адвокатъ на г. Др. То зи господинъ още отначало на статията си цитира единъ пасажъ отъ ст. ми: „Кооперация и култура“, състоящъ се отъ 6 реда, прошарилъ го съ 4 реда негови мисли и ни помалко, ни по-вече, обвинява ме въ плагиатство на неговитъ велики творения. По тази мизерия безъ по-вече да продължавамъ предлагамъ анкета. Анкетата да обхване и въпроса: в. „Н. Дни“ членъ ли е на журналистическия съюзъ. За мой представителъ въ анкетната комисия посочвамъ г. Стефанъ Славовъ. Другото въ тази статия не заслужава внимание.

Възпитание и култура.

Безспорно е, че нашата страна е одарена съ много природни богатства, каквито въ много страни липсватъ. Природнитъ богатства увеличаватъ благосъстоянието на населението и подполагатъ поминъка му. Едно отъ тѣзи богатства сж и нашитъ гори. Макаръ и неосенено това богатство, ние, обаче, не се отнасяме съ нужната сериозностъ къмъ него, не го използваме съобразно науката и за това сме стигнали до позорното положение — споредъ изявленията на м-ръ Муравиевъ — за изселване на 17 села, вследствие на пороища и наводнения. А тѣзи пороища и наводнения, които безжалостно ни унищожаватъ, сж създадени и предизвикани отъ насъ, вследствие алчното, безжалостно и безразборно унищожение на горитъ.

Горнитъ мисли ми дойдоха на умъ, когато гледахъ тази година, а това става всѣка година, братето на липовия цвѣтъ у насъ. Липовиятъ цвѣтъ е едно наше богатство, което се използува отъ насъ, а се изнася вече и въ чужбина. Начинътъ на братето му, обаче е крайно нерационаленъ и

некултуренъ. Нѣма мине много време и липитъ ще бждатъ унищожени и ние не само не ще изнасяме липовъ цвѣтъ, но не ще имаме и за домашно употребление.

Въ свързка съ този въпросъ не мога да отмина печалния фактъ за унищожението на хубавитъ дръвчета по шосетата. Тѣзи дръвчета сж една красива картина и носятъ прохлада за пѣтника. Но тѣхното унищожение отъ некултурни стопани, чупенето на клонетъ имъ за овощия отъ разни невъзпитани деца и юноши, говори, че ни липсва култура и възпитание. Липсватъ ни социални инстинкти и навици, защото индивидуализма, егоизма е взелъ връхъ въ цѣлия ни животъ и детето още отъ първитъ дни на своя животъ е носителъ на тѣзи лоши качества.

Обществото, училището, семейството трѣбва да взематъ всички мѣрки за издигането културата и възпитанието на нашата младежъ, иначе нерадостно е бждещето, което ни чака като народъ и граждани.

Жако Дончевъ.

Бламирането на постоянното присѣствие.

На 4 т. м. следъ обѣдъ общинскиятъ съветъ бѣ свиканъ на заседание съ дневенъ редъ: изказване недовѣрие на кмета. Заседанието бѣ насрочено по поводъ заявлението, подадено отъ съветникитъ нац. либерали и г. Вл. Стоиленовъ. Председателствующия г. Д. Крайчевъ даде думата на г. В. Бояджиевъ да обоснове заявлението. г. Б-въ атакува кмета, че не защитава интереситъ на общината съ нужната твърдостъ, а прави концесии на свои партизани, не проявява инициатива за благоустройство, хигиена и пр. Втори говори г. Вл. Стоиленовъ, който обвини кмета въ сжщитъ недостатѣци и несправедливостъ при опредѣляне категориитъ на гражданитъ.

г. Ив. Поповъ иска бламира нето на цѣлото постоянно присѣствие, понеже сж прокарвали заедно общинската политика, която е била въ разрѣзъ съ интереситъ на селско-трудовия блокъ и не е отпуснало 1 милионъ лева за безработнитъ. Прочете декларация въ сжщия смисълъ, която поиска да се впише въ протокола.

Следъ него говори г. Бончевъ, който подкрепи г. Попова и обоснова, защо трѣбва да не се отѣля само кмета, а ако ще се критикува и сжди, да се сжди цѣлото л. присѣствие.

Г. Ив. Аб. Мариновъ отговори на обвинението. Общинската политика е била такава на цѣлото п. присѣствие. Тази политика е била такава на цѣлия общ. съветъ, понеже е била одобрявана отъ него. По всички въпроси ние сме били въ съгласие. Цѣлата аларма, която се вдига сега е отъ личенъ, котерийенъ характеръ: да стане Иванъ, да седне Драганъ.

Г. Бандевъ прави предложение: къмъ първото такова: за бламиране на кмета, да се прибави второ: за бламиране на помощникитъ. Най-после се оформи предложението за бламиране на цѣлото п. присѣствие, което се и прие съ болшинство.

Следъ това говори г. Н. Шишмановъ, който защити политиката на п. присѣствие и намира мотивитъ за бламирането отъ личенъ, котерийенъ характеръ.

Последенъ говори г. Д. Крайчевъ. Въ една обстойна аргументирана речъ защити водената до сега общинска политика, която се прокарва при най-тежки стопански условия. Атакува 8 годишната общ. политика на сговора, който при най-благоприятни условия, не е направилъ нищо за общин. строителство. Критикува и становището на г. Ив. Поповъ, който при гласуването на бюд-

земедѣлски съюз (безразлично дали другите ще се прелътят в Врѣбча 1, или ще се постигне официално обединение) ще стане първата политическа сила в страната, заминаваща по значение всички други буржуазни партии, взети вкупомъ. При това, въ него ще бъдат привлечени нови селски маси, които по едно нещастно недоразумение несъзнателно стават орждия на реакцията.

Нашата страна, особено днес, има нужда от помощта на великата обединена селска организация, която неспява от никого, ще донесе разведение между производителите и ще даде творческо управление, покровителствувайки широките земеделски сръди, от които само зависи изходът от това неустоенно време и доброто на българския народъ.

Вл. П.

Една действителна опасност.

Излизаният в София турски в. „Достлукъ“, в броя си от 4 юлий т. г., помѣства уводна статия в която между другото казва:

„Това, което плаши правителството (българското б. п.) е факта, че то съзира, че Исмѣтъ паша продължава играта, която след Балканската война Талат паша изигра в България. Исмѣтъ паша в началото не можа да разбере, че с премахването на Халифата от Турция, която благодарение на него се е ползвала с неограничено влияние предъ чуждите страни за защита турските малцинства, днес след изгубването на това влияние, търси да го придобие по други пътища, т. е. на основание родовата, народностна основа. И понеже на България той отдава голѣмо значение, тукъ прѣска пари с милиони. От десет години насамъ българите виждат, че подъ явното насърчение и покровителство на турската легация, и подъ председателството на официални агенти, в България се свикват конгреси, конференции, правят се пропаганди, печатат се списания с единичната цел: турското население в България да се оформи в една политическа маса, и по този начин да се даде поводъ за намѣса въ вътрешните работи на България, и се прѣчи

на външната ѝ политика, като въ даденъ моментъ Турция използва тази политическа сила.

Всѣки добре си спомня, че по заповѣд на Талат паша турските народни представители от Западна Тракия дигнаха ръка за отиването на България на война на страната на Германия. А по после сжидите народни представители въ време на примирието не се посвениха да подпишат мемоари и телеграми до Венезелосъ и до мирната конференция въ Парижъ, че турското население въ Западна Тракия иска присъединението си къмъ Гърция, понеже българите ги изтезавали. Може ли България да забрави такова голѣмо предателство? Населението не бѣ виновно, но нали неговите представители извършиха предателството? Ето защо, като казваме че ние (турците въ България б. п.) не трѣбва вече да действуваме по заповѣд и угода на Турция, а да работимъ за благоденствието на това отечество, ще ни повѣрват ли българите? Съ други думи могат ли да успокоят българите хората, които открито заявяват, че всичките си решения взематъ въ турската легация?

Така приказват турците за себе си. Ние повече нѣма, какво да прибавимъ.

в. Тракия.

Пожътва.

Морна пладня. Небето—ясно като сребърнъ щитъ, се издига високо. По него слънцето, горещото юлско слънце, бавно гони заникъ. То прѣска лжи, които се посипват като огненъ дъжд и палатъ попуканата земя. Въ тежкия въздухъ лъжа знойна омор.

Задъ малкото заспало село се желтеят обширните ниви—златенъ покривъ изкласили бога жетва. Привеждат се тежките класове очакващи блѣска въ сръпъ и капе, рони се като сълза зърно следъ зърно... Между натегналите стебла подаватъ плахо глави алени чашки—макъ, въ които всѣка сутринъ слънцето налива елей.

Жетва. Силно и яростно, като сребърни ятагани звѣнгатъ

стотици сръпове и върху набраздената съ черни пукнатини земя падатъ мъртви снопитѣ. Блѣстятъ златните ниви подъ палящите лжи и сѣкашъ едва—едва потрѣпват отъ глухата мелодия на сръпа...

Отъ насрещния ридъ навремени долиа пропито отъ дивъ аромат хладното дихание на тъмния лѣсъ. То залюлява златната маса, отъгва класовете, които ту се навеждатъ, ту наново се изправятъ, увиватъ се около звѣнящия сръпъ и го мамятъ къмъ своите стебла. И когато слънцето заплува надъ хоризонта, ту закривано задъ блѣлите перести облачета, ту сипещо жаръ надъ уморените полета, все падатъ сразени тежките снопи и все по-жадно земята вѣчно ненаситната, изжадняла земя

поглъща рукналата потъ, която обилно капе отъ напрегнатите до болка лица.

Увиватъ се нивите около сръпа и мамятъ: Ела! Ела!... Сръпа блѣсва отъ лѣвия наведенъ край на нивата, къмъ дѣсния издигнатъ, поле отъ дѣсния къмъ лѣвия и така безъ край, безъ почивка... И когато тежката задуха смѣнява хладното полъхване и при всѣко движение кръвта спира въ жилите, главите като покосени натежаватъ, тѣпа жажда гори като огънь въ запалените отъ зноя гърди. Хиляди тежки въздишки и проклетия поглъща земята. Предъ замрежените очи плъзватъ като мълнии огнени дискове. Но сръповете не спиратъ. Звѣнгатъ, звѣнгатъ... И падатъ покосени снопитѣ.

Жестоко е слънцето, когато зрѣе житото!

Края на живота е още далечъ, и когато изплашени яребици прехвъркватъ надъ свѣтналата нива, сиво—сини сѣнки прелитатъ по класовете, черни мисли въ свѣтълъ день. Жестокия огненъ царъ се спира високо, на нажеженото небе и сѣкашъ спира своето шествие и се захласва въ потъналата въ лѣтния зной земя.

Като сподадено ридание пониса тѣжна пѣсенъ, по скоро заглъхва.

Задъ нивите се блѣсватъ сгушено селото съ своите малки, сплупени къшурки. Тихо, заглъхнало... И като че ли изъ всѣки жгълъ наднича забрадена въ черна кърпа мжката, а всѣко кѣтче е горчиво хълчаща уста.

Трудъ... мжка... сълзи... мизерия... проклетия...

Сжда!

В. А. М-ва.

ХРОНИКА.

Сключенъ е търговски договоръ съ Чехия. Споредъ договора осигуряватъ ни се внасянето на 2,000 вагона жито, 3,000 вагона царевича и 120 вагона грозде. Този контингентъ е двоенъ въ сравнение съ мин. година. Трѣбва да се спомене, че въ Чехия цените сж по-високи въ сравнение съ другите страни.

Съ Чехия е сключена и ветеринарна конвенция, която е отъ голѣмо значение за насъ.

За сключване на договора е съдействувалъ много чехскиятъ мръ на земедѣлието г. Дръ Миланъ Ходжа.

Отъ 15 септември се предприема голѣма акция отъ националния комитетъ за пропаганда на гроздето и гроздовия сокъ.

Б. Ц. К. Банка е получила съдействие отъ нашия генераленъ консулъ въ гр. Мюнхенъ, Германия и отъ герм. българското дружество въ този градъ за устройване презъ м. ноември т. г. една изложба

на оригинални и битови произведения на българска домашна промишленост и занаятчийско производство, а именно: разни бродерии, килими, рѣзба, опиничарство, българско вино, цигари, стружни дървени изработки и др.

На желаещите да участвуватъ въ изложбата, банката поема всички разноски. Последните за подробни сведения да се отнесатъ до банката.

Министерството на търговията съобщава, че урежда участие на България въ мострениа панаиръ въ Бари, Италия, който се открива на 6. IX. т. г. За тази целъ министерството ще изпрати земеделския си и индустриаленъ отдѣлъ. Ще представи образци отъ сарашкото производство, а именно: конски и мулешки хамути, юздечки, юлари.

Желаещите да изпратятъ пратките си до министерството, съ обозначение стойността на мострите, до 10 Августъ. Разноските сж за смѣтка на последното.

На 6 т. м. окр. учил. инспекторъ е посетилъ колонията въ с. Ешилово. Децата сж здрави и въ отлично състояние.

На 6 т. м. въ града ни въчит. „Напредкъ“ се състоя добре посѣтено събрание, на което говори г. Драгомиръ Божиновъ на тема: „Денятъ на Караджата“.

Събранието остана твърде доволно отъ хубавата сказка на оратора и го възнагради съ ржкоплѣскания.

На 12 т. м. се открива въ София конгреса на радикално демократическите партии въ Европа. Отъ Франция ще присъствува голѣмиятъ политикъ и общественикъ — г. Ерио, който пътува за Съв. Русия.

Лотарийни. Тиражниятъ листъ на теглената отъ 16 до 22 юлий лотария на Дружеството на Българските Слѣпи ще излезе отъ печатъ къмъ 3—4 Августъ, следъ което веднага ще започне разпрацането му на всички лица и учреждения, които сж купили лотарийни билети. Умоляватъ се последните да побързатъ съ изпращането на събраните пари за продадените билети. Главната печалба 150,000 лв. се е паднала на билетъ № 19,947 и е спечелена отъ Г. А. Узуновъ ветеринаренъ фелдшеръ, Х. Бѣчваровъ електротехникъ и И. Миневъ междопродавецъ, живущи въ с. Полски Тръмбешъ — Търновско.

На две берлински улици били хвърлени множество антихитлеристки позиви. Автомобили движещи се изъ града, сжщо така разхвърляли такива позиви. Полицията, обаче, не е успѣла да открие разпространителите.

Министерството на земедѣлието е издало наредба, съ която задължава всички питейпродавци, гостилничари, градинари, бозаджии да се снабдятъ най-късно до 10 т. м. съ по 20 л. обикновенъ гроздовъ сокъ и по 5 кг. сгжстенъ гроздовъ сокъ.

Въ Лондонъ е обставилъ за целъ да разсѣе безпристрасно дѣлото за жаряването на Райстага състава на тоя комитетъ за: английския кралски вѣтникъ Бритъ, известния американски адвокати Даръ Хейсъ и бившия италиански министъръ Нитти.

Въ Дания е устроена първа по рода си пжж изложба. Тя се състои отъ голѣми желѣзопътни вагони. Изложбата ще посѣти 45 градове на Дания и престои отъ 1—5 дни въ всѣки градъ. Всички учещи бждатъ допустнати платно да разгледаатъ изложбата.

Депутатътъ отъ Охридъ — Дим. Влаховъ е заловенъ въ контрабандна не на пудра. Арестуванъ глобенъ съ 87,000 лева, поведението му се заниоколийската земледѣлска жба въ присѣтствието на ретара на п. присѣтствие упр. комитетъ.

Спорътъ въ Занайчийския съюзъ е решенъ въ полза на досегашния централенъ комитетъ, избрвъ Пльвенския конгресъ, чело съ г. Хараламби Щеръ. Другите оставатъ съ канското дѣло, което предприемъ собствената си организация.

Заслужава да се отбѣлфакта, че до като цѣла зачийска България застана за ц. комитетъ, тукашните сдружения го бламираха, и поискаха новъ конгресъ.

Кандидати за сръдъ земеделски училища още сж се явили двойно по-отколкото сж свободните. Та. Числото на желаещите вици да следватъ тия училища е три пжти по-голѣмо сравнение съ миналата година.

Подали сж документи български девически земеделски училища унгарки и латинки.

Има вече предлагания ни отъ новата реколта: зинца 2'57 — 2'60 лв.; ечемъ — кг. 1'50 лв.

Плати ли си абонаментъ

КНИЖНИНА

Българанъ бр. 7 излѣзе: М. Мушановъ буквально гладува. Рейчето и Хрисотъ — принкъмъ хитлеризма: Революция Котелъ. Когато жената замине курортъ. Какъ се завладяватъ ди момичета. Голѣми конкурси остроумие съ премия Филипъ дио. Задачи съ богати премии. Пропущайте тоя брой.

в. „Свобода“, бр. 444, София ул. „6 септември“.

Получени въ редакци

сп. „Звезда“ кн. 24
С Д Ъ Р Ж А
Г. КАРАСЛАВОВЪ, Разказъ.
В. КИРПОТИНЪ, Социалистичния реализъмъ въ литературата.
Е. ВАРГА, Валутенъ хаосъ.
С. МИЛЕВЪ, „Престъпното зумие“ III
В. МЮНЦЕНБЕРГЪ, Нѣво практически въпроси
сп. „Родно птицевъдство“ II. кн. 3, София, ул. „Гладстонъ“

Платихте ли си абонаментъ на в-къ „НОВИ ДНИ“

Малки фейлетони.

Сърдцето

Едно нѣщо има у всѣки човекъ. Обаче въ малцина то живѣе: сърдцето.

Общо правило е мжжетъ да носятъ въ гърдите си мъртви сърдца. Има, разбира се, рѣдки изключения.

Затова мжжетъ не обичатъ само едно момиче. Мнозина сж недоволни, че немогатъ да обичатъ истински. А, трѣбва да лжжатъ, че обичатъ.

Иматъ обикновенно любовъ съ много момичета. Както дойде. Днесъ съ една, утре съ друга. Мимолетно. Безъ чувства. Само съ лжи.

Виновни ли сж, че сърдцето имъ е мъртво? А може би така е по-добре!

Но има мжже, които обичатъ до забравя. До себеотрицание. Или до глупостъ. Все едно.

Напримѣръ, събщи се като сензация въ печата случаятъ съ едно попче. Погазилъ всичко: мораль, Богъ и законите му. Защото ималъ сърдце Добре.

Но трѣбваше ли той и любовницата му да се отровятъ? Извинете, тѣ може би сж мечтатели на оня свѣтъ да се събератъ!

А може би нѣкой земенъ дяволъ страшно е пречилъ на любовта имъ. Всичко е възможно.

Важното е, че тоя калугеръ доказа: безъ жена не върви! И калугерътъ има сърдце. И той е подчиненъ на дявола, който може въ изкушение да го въведе.

А азъ имамъ и други факти. Напримѣръ: вмѣсто въ манастиръ, две други попчета отишли въ Варна на курортъ.

Разбира се на смѣсения плажъ. И по цѣли дни въ компанията на дами прекарвали...

Разбира се нищо осждително.

Съобщавамъ тия факти, за да се разбере какво нѣщо е сърдцето. Жалко е, че мнозина го нѣматъ. А може би съсемъ не е жалко, че го нѣматъ.

Защото може би хиляди биха последвали глупавия примѣръ на попчето. Биха се отровили. Или, ако ги спасятъ, биха подлудѣли.

Такова жестоко нѣщо е сърдцето.

По добре е да го умъртвимъ въ гърдите си.

П. М. нѣ.

Кошничарска работилница на КРЪСТЮ ЧОЛАКОВЪ —

ул. „Бѣласица“ № 1 — къмъ градската градина.

Изработва всички видове финни кошничарски издѣлия — гарнитури, куфари, кошници най-разнообразни, тупалки и др.

— Работа чиста и гарантирана. —